

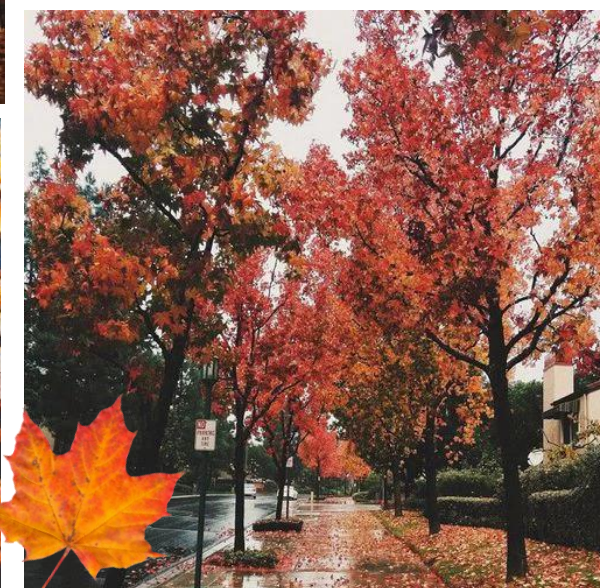
Pieninský školák

Školský časopis

2020/21

ZŠ s MŠ Veľký Lipník
Ročník XII. Číslo 1

OBSAH

Európsky týždeň športu	3
Návšteva knižnice	4
Zdravé zúbky	5
Literárne práce „Babka, dedko“	5
Týždeň jesenných farieb	9
Púšťanie šarkanov	11

Európsky týždeň športu

V rámci Európskeho týždňa športu sa žiaci druhého stupňa zapojili do tejto akcie 24.9., počas ktorej brádzili Pieninské chodníčky v okolí našej obce Veľký Lipník. Absolvovali príjemnú prechádzku cez Šoltýsu smerom k Veternému vrchu. Žiaci si plnými dúškami vychutnávali pobyt na čerstvom vzduchu a obdivovali krásy našej nádhernej zamagurskej prírody.

Návšteva knižnice

Žiaci prvého stupňa navštívili počas jesenných mesiacov aj obecnú knižnicu. Počas prehliadky knižnice si mohli knihy nielen poprezerat', ale podľa záujmu každého žiaka si nejakú dobrú knižku aj požičať na prečítanie. Túto možnosť samozrejme aj využili a so záujmom si z knižnice niesli knihu, ktorá ich zaujala, aby si ju prečítali.

Zdravé zúbky

Žiaci prvého a druhého ročníka si 13.10. vypočuli prednášku na tému Zdravé zúbky, ktorú im pútavou, zábavnou a zaujímavou formou podala pani učiteľka Kozubová. Žiaci sa dozvedeli o dôležitosti pravidelného čistenia zúbok , ako si majú správne čistiť zúbky a ako si majú svoje zúbky chrániť nielen pred zubným kazom, ale i pred mechanickým poškodením, kedy sa môže zub vplyvom prudkého nárazu niekedy aj nechtiac vylomiť.

Literárne práce „Babka, dedko“

Každoročne sa v Starej Ľubovni koná v rámci úcty k starším v mesiaci október literárna súťaž žiackych prác na tému „Babka, dedko.“ Aj tento rok sa do tejto súťaže zapojili svojimi prácami naši žiaci. Z ich vlastnej tvorby vám ponúkame:

Moja babka

Moja babka sa volá Magdaléna Lazorčaková. Vychovala 6 detí, najstaršia z nich je moja mamka. Pracuje v dome dôchodcov a niekedy tam zjídeme aj k prababke. Veľmi rada k nej chodím na prázdniny. Niekedy chodievame aj na chatu. Má 60 rokov. S babkou aj dedkom často chodíme na kúpaliská. Veľmi rada k nej chodím, lebo veľmi dobre varí. Najradšej mi od nej chutia hranolčeky s mäsom. Má 5 vnúčat. Keď sme u nej so sestrami, bratrancom a sesternicou, chodíme spolu na ihrisko a v lete aj na zmrzlinu. Mám ju veľmi rada!

Alexandra Džunková, 6. ročník

Môj dedko

Môj dedko Jozef
Všetkých on nás miluje
Päť detí s babkou vchovali
Všetkým veľa lásky dali
Dedko človek činu je
Stále niečo majstruje
Neposedí ani chvíľku
Stále má v ruke píľku
60 on rokov má
No stále fešák vyzerá
Krásne modré oči má
Na nás sa nimi s láskou usmieva

Krížovky on rád máva
S okuliarmi pri nich zaspáva
Do kostola rád chodíeva
No aj doma sa s nami modlieva
Pracovitosť dobrota ochota
To je heslo jeho života
Jeho vnukom je byť super
Keď niečo vyvediem nie je z toho veľký prúser
Všetci ho my máme veľmi radi
Len buď dedko dlho medzi nami

Michal Bartkovský, 6. ročník

Moja babka

Moja babka sa volá Mária Gvozdiaková. Vychovala 4 deti. Jedno z nich býva na Srí Lanke. Babka pracuje v našej škole ako upratovačka. O dva roky pôjde na dôchodok. Moja babka býva vo Veľkom Lipníku. Mám svoju babku rada, lebo je vždy spravodlivá a láskavá. Cez prázdniny sme chodili na huby. Nazbierali sme veľa kuriatok a dubákov. Boli sme aj na černice, a keď sme išli domov, začalo pršať. Mám svoju babku veľmi rada, aj ona mňa. Niekedy sa na mňa aj nahnevá, ale myslí to dobre. Dúfam, že sa dožije dlhého veku. Donedávna sa starala o svoju mamu, ktorá bola pol roka ležiaca. V októbri zomrela. Bolo to pre babku veľmi ťažké, ale zvládla to. S mojou babkou aj dedkom sme cez prázdniny opekali. Babka bola veľmi šťastná. Veľa sme sa nasmiali. Pomáham svojej babke s mobilom, lebo dostala nový. Bola som jej veľakrát nakúpiť. Pomáham jej vysávať, umývať riad, čistiť koberce. Chodí často do kostola, modlí sa. Varí nám dobroty od výmyslu sveta. Je to najlepšia babka na celom svete.

Barbora Gvozdiaková, 5. ročník

Moja starká

Rada by som napísala o mojej starkej, ktorú mám veľmi rada. Moja starká sa volá Magdaléna. Je to veľmi milá a priateľská povaha. Keď Pán Boh rozdával dobrú a milú povahu, ona istotne stála medzi prvými. Svojím zmyslom pre humor rozosmeje každého, snaží sa byť spravodlivá. Je výborná kuchárka, vie upiecť chutné koláče. Je veľmi pracovitá ako včelička. Popri svojej práci sa venuje aj záhradke, aj svojim domácim zvieratkám. Má rada prírodu a kvety.

V zimnom období sa venuje háčkovaniu a štrikovaniu. Môžem sa s ňou porozprávať na každú tému. Oči jej žiaria láskou a porozumením. Moja starká vyzerá takto: ani veľká, ani malá, ani chudá, ani tučná. Má krátke blond'avé vlasy, modré oči a žiarivý úsmev. Moju starkú mám preto rada, lebo svojím úsmevom a náladou, dokáže vyčariť úsmev na našej tvári.

Viktória Borovská, 5. ročník

Moja babka

Mám šikovnú babku, volá sa Vlasta Dudová. Nechodí už do práce, ale pracovala v Kaučuku v ČR, potom robila v lese a teraz si našla nový koníček, stará sa o našu prekrásnu záhradu. Či je teplo, či je zima, stále robí niečo v záhrade. A občas jej s tým idem pomôcť. Aj keď už ma 76 rokov, stále niečo robí. Cez leto sadí kvietky a zeleninu a v zime oddychuje. Ja mám takú babku neposednú. Na to, že už má svoj vek, elánu má strašne veľa.

Raz sa rozhodla, že bude rúbať drevo, no samozrejme, nedopadlo to dobre. Ach jáj, tá naša babka si zarúbala do nohy a veľmi hlboko, no nechcela to nikomu povedať. Až mamka to zistila a zobrala našu šikovnú babku na pohotovosť. Ranu jej vyčistili a obviazali. Kým sa jej rana zahojila, tak sme sa o babku všetci s veľkou láskou starali. No potom si už dávala na seba väčší pozor. Niekedy sa k nej prihovorím a ona mi začne rozprávať svoje zážitky zo svojho detstva. Ako chodila so svojimi kamarátmi a kamarátkami na výlety. No niekedy sa musela povenovať aj zvieratkám, ktoré chovali, mali ich veľmi veľa a preto mala babka čo robiť. Dnes si dá kávu, popozereá televízor a keď ide do obchodu alebo na poštu, idem s ňou, bojím sa o ňu, a preto nedovolím, aby sa jej niečo stalo. Mám ju nadovšetko rada a keď mi je ťažko, tak sa ma snaží rozveseliť, no nemôžem vám klamať, neviem, ako to robí, ale vždy sa jej to podarí. Nikdy sa s babkou nenudíme, radosť a dobrá nálada je doma stále. Vždy, keď s niečím potrebuje pomôcť, tak nechám tú svoju robotu bokom a idem pomôcť babke. Väčšinou je to s drevom. Moja babka je ako usilovná včielka, nestačím sa diviť, odkiaľ berie toľko sily a energie. Niekedy sa cítim, ako keby som mala ja 76 rokov a babka 14. Svoju lásku k babke neviem vyjadriť slovami, mám ju veľmi rada a nikdy nezabudnem to, čo pre nás robí. Babka je pre mňa všetko a ďakujem jej za každý deň, čo spolu trávime, sú to najkrajšie dni môjho života. Tak takú ja babku mám, ktorá ma veľmi ľúbi a ja ju tiež.

Nikola Novotná, 9. ročník, výherkyňa hlavnej ceny

Moja babka

Čím som staršia, tým si viac uvedomujem, čo pre mňa znamená moja babka. Po mojich rodičoch je najdôležitejšia osoba v mojom živote. Aj keď som s ňou nevyrastala v jednom dome, predsa som s ňou trávila aj trávim veľa času.

Moja babka Žofia je tá najúžasnejšia babka na svete. Zo starých rodičov mi ostala iba ona. Má krásnych 75 rokov. Narodila sa koncom 2.svetovej vojny. Žije na Zamagurí v malej dedinke Lesnica. Jej detstvo nebolo vôbec ľahké. Musela skoro ráno vstávať, aby nakrmila dobytok, vyhnala kravy na pašu a potom rýchlo do školy. Doba bola ťažká, peňazí málo, mala málo vecí na prezlečenie, neboli peniaze na štúdium. Mala veľmi ťažký život. Nevyučila sa žiadnemu remeslu, pretože jej mama nemala peniaze na školu. Jej otca po skončení 2.svetovej vojny ako karpatského Nemca vystaňovali do Nemecka. A moja babka ostala bez otca. Moja babka s jej mamou ostali v Lesnici samé. Babka začala pracovať v lese a sadila stromčeky. Babka si našla svoju životnú lásku. Vydala sa za môjho dedka Vojtecha, ktorý už nie je medzi nami. Aj keď som ho nepoznala, z rozprávania viem, že mal veľké a šľachetné srdce. Spolu vychovali 3 deti, medzi nimi je aj môj ocko. Má 9 vnúchat a jedno pravnúča. Je nás veľa, ale pre každého vždy niečo má. Vyčaríme jej úsmev na tvári, keď ju všetci len tak prídeme pozrieť. Jej teplé a pracovité ruky vedia vždy pritúliť a pohladiť. S babkou máme tie najkrajšie zážitky. Chodili sme spolu pásť kravy, kde sme si spolu spievali pesničky. Rozprávali sme sa o jej zážitkoch z detstva. Spolu sme hrabali seno, kopali zemiaky a dojili kravy.

Veľmi si ju vážim. Vážim si ju pre jej pracovitosť, dobré srdce a pre jej hlbokú vieru v Boha, ktorá jej pomáhala v ťažkých časoch. A preto je pre mňa veľkým vzorom a mojou veľkou oporou. Mám ju veľmi rada a dúfam, že tu ešte dlho bude.

Agáta Gondeková, 9. ročník

Môj dedko

Môj dedko sa volá Anton Mačutek. Má nádherných 74 rokov. Narodil sa ako najmladší syn. Mal ešte troch súrodencov, jednu sestru a dvoch bratov. Sestra mu zomrela, keď mala 5 rokov a dedko ju vôbec nepoznal, lebo nebol na svete.

Po skončení Základnej školy v Lesnici, pokračoval v učení v Starej Ľubovni. Z Lesnice do Veľkého Lipníka nechodil autobus. A tak musel chodiť pešo, či pršalo alebo snežilo, do školy šiel stále. V škole mal náhradné oblečenie, aby sa prezliekol. Vyučil sa za zámočníka, no vie robiť všetko, vie murovať, robiť strechy, opraviť traktor a dá do poriadku všetko, čo sa pokazí.

V mladých rokoch precestoval celé Česko a Slovensko kvôli práci. Pracoval aj v lese spolu s bratom, tam sa mu stal úraz. Zranil sa pri rúbaní stromu. Zaťal si sekerou do nohy, museli ho operovať, ale všetko dobre dopadlo. Má veľmi rád prírodu a prechádzky po lese, kde zbiera huby.

No teraz je už na dôchodku a stará sa o prasiatka, sliepky, psa a mačky. Vo svojom voľnom čase už odдыхuje, pretože už veľmi nevládze. Keď príde k nám na návštevu, rozpráva nám zážitky zo svojho života. Je to veľmi pekné. Som rada, že mám takého dedka, lebo vidím, že aj keď to nemal vždy ľahké, aj tak je stále veselý a je s ním zábava.

Monika Bartková, 9. ročník

Moja babka

Moja babka sa volá Mária Kaprušová. Narodila sa v roku tisícdeväťstotridsaťdeväť. Práve oslávila osemdesiatjeden rokov. Je matkou dvoch dcér. Má deväť vnúčat a štrnásť pravnúčat.

Celý život pracovala v oblasti poľnohospodárstva. Často mi z tohto prostredia rozpráva prekrásne zážitky, kde sa prelína kultúra, tradície, ale aj ťažký život. Napríklad spomína večierky: páranie peria, háčkovanie, vyšívanie. Z ich útulnej izbičky sa šírila vôňa sviečok, praskalo drevo a smiechu bolo neúrekom. Chlapci sa obliekli za džadov a panov a počas fašiangových dní si takto spríjemňovali ťažké chvíle. Keď mi rozpráva zážitky, jej staručká tvár sa pousmeje, no zároveň zosmutnie, lebo ťažká fyzická práca ju dosť vyčerpala.

Mám ju veľmi rada, vždy si na mňa nájde čas, napríklad: spievame piesne, modlíme sa, chodíme do kostola a tam práve nachádza zmysel života. Rada pozerá Televízne Noviny, nepočuje, často to domotá. Z vážnej veci urobí srandu a naopak. Veľakrát opakuje tú istú vec dookola a nikoho to nebaví počúvať. Chce byť trendová no nedarí sa jej to, lebo, keď volá vnúčatám nejako to dopletie a absolútne nevie narábať s mobilom. Minule nechtiac zavolala mojej spolužiačke a viedla rozhovor ako so svojou vnučkou. Bol to trapas, no zasmiali sme sa na tom. Dúfam, že aj moja spolužiačka. Veľmi rada komentuje, keď my dve s mamkou niečo robíme, že nás to musí naučiť, lebo to nevieme, aj keď ona sama vie, že už na to nemá dostatok síl.

Verím, že s mojou babkou zažijem ešte zopár krásnych chvíľ, na ktoré budem s láskou spomínať.

Angelika Virostková, 7. ročník

Týždeň jesenných farieb

Náš farebný týždeň na škole v jesenných farbách bol od 19.10. – 23.10. Počas tohto týždňa sme v pondelok prišli oblečení v zelenej farbe, v utorok v žltej farbe, v stredu v oranžovej farbe, vo štvrtok v červenej farbe a v piatok v hnedej farbe. Najviac žiakov prišlo oblečených do červenej farby, takže červená farba je na našej škole pravdepodobne najobľúbenejšia. V tejto týždennej súťaži sa na prvom mieste v nosení jednotlivých farieb oblečenia umiestnil druhý ročník, na druhom mieste prvý ročník, na treťom mieste tretí ročník, na štvrtom mieste 6. ročník a na 5. mieste štvrtý ročník. Blahoželáme a ďakujeme za účasť na súťaži!

Púšťanie šarkanov

Žiaci ŠKD v jedno príjemné popoludnie naplno využilo pekné slnečné počasie v kombinácii s pofukovaním jesenného vetrička na veselú naháňačku so šarkanmi v prírode, ktorú si naplno užili.

*Za možnosť tlačiť tento časopis ďakujeme vedeniu školy:
pani riaditeľke Mgr. Anne Sikorjakovej
pani zástupkyni riaditeľky Mgr. Anne Ladižinskej*

*Na tomto čísle školského časopisu spolupracovali:
Alexandra Džunková, Michal Bartkovský, Barbora Gvozdiaková, Viktória Borovská,
Nikola Novotná, Agáta Gondeková, Monika Bartkovská, Angelika Virostková*

*Fotky: Mgr. Marta Kozubová
PaedDr. Katarína Špesová
Jazyková úprava: Mgr. Taňa Lichvarová
Úprava obrázkov a textov: PaedDr. Jana Obroktová*

